

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ธรรมโอสถละเอียดเกินกว่าหมोजะตามทัน

ก่อนจั่งหัน

พระแปลกหน้ามาเรื่อย วัดนี้แปลกหน้าเรื่อยพระ เข้าตลอดๆ เข้าแล้วไม่ยก ออกนะ เวลาเข้าไม่ได้ไล่เข้า เวลาออกได้ไล่ออก เป็นอย่างนั้นนะ เตี้ยวันี้เขาลบลาย หลวงตาบัวแล้ว แต่ก่อนไม่ค่อยมีใครเข้ามาเพราะกลัวหลวงตาบัวดู แล้วจึงอย่างนั้น ด้วย มาหละๆ แหละๆ ไม่ได้ ธรรมไม่ใช่ธรรมหละหละ เอาจริงเอาจังมาก เพราะ ปฏิบัติแต่ก่อนมีแต่พระ ไม่รับแขกรับคนญาติโยม การปฏิบัติจึงให้ได้เป็นกระเบียดๆ ไปเลยไม่ให้ขาด ใครเขาก็ก้าวไม่ค่อยเข้ามา พระก็ภาวนาสะตวก เตี้ยวันี้เขาลบลายหมด เลอะๆ เทอะๆ ชี้หมู่ชี้หมาเต็มอยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้หมดเลย เขาลบลายหมดแล้ว เมื่อดูหายไปแล้วก็มีแต่เลอะๆ เทอะๆ เต็มวัด เป็นอย่างนั้นนะ พิจารณาขี้ เป็นยังงัการดู ผิดหรือถูก ดีหรือชั่ว พอการดูถูกเขาลบลายหมดแล้ว ลายมันขึ้นที่หลัง นี้เลอะเทอะเต็มวัดเลย เป็นอย่างนั้นนะ

ธรรมท่านไม่ได้ชินกับโลกนะ ไม่มีชิน มองพับรู้ไปหมดจะว่าไง นอกจากท่านไม่พูด หูหนวกตาบอดไป ดูไปหูหนวกตาบอดไป ถ้าเอาตามนั้นแล้วไปไม่รอดเลย อย่างที่ว่าเขาโคกับชนโค วัว นั้นละความจริงโดยแท้ เขาโคกับชนโค ผู้ที่จะเส็ดลอดออกไปสู่พระนิพพานเพียงเขาโค นอกนั้นเป็นชนโคไปหมด

ยี่งัวิตกวิจารณ์นะเฒ่าแก่มาเท่าไร แทนที่จะได้สะตวกสบายไม่ต้องยุ่งกับอะไร กลายเป็นเรื่องยุ่งยุ่ง แก่เท่าไรยุ่งยุ่ง เป็นห่วงเป็นใยโลก พูดให้มันเต็มศัพท์เต็มแสงของธรรมที่จับดูโลกนั้น มันมีแต่หูหนวกตาบอด ของเล่นเมื่อไร ไปเรียนมาจากเมืองนอก เมืองนาแล้วมาทำอย่างนี้ เข้าใจไหม อีง่าอย่างมันทำอย่างนี้ วัวเป็นยังงัวัว คือธรรม นั้นธรรม นี้มีแต่อีง่าๆ แข่งวัว มองไปที่ไหนเห็นแต่ขั้บรรณชฎูเขาๆ มีตั้งแต่ขั้บรรณชฎูเขา รดพั้งไซ้ใหม่ ฎูเขาจะพั้งอะไร ไอนี้โลกเหยียบหัวบรรณชฎูธรรมไปแล้วตัวเองพั้งๆ เป็นอย่างนั้นนะ เราสลดสังเวชนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายพินิจพิจารณา

ในสมัยปัจจุบันนี้รู้สึกจะไม่มีใครเทศน์อย่างที่เราเทศน์นะ แล้วเทศน์นี้ไม่มีเสีย ด้วยนะคำว่าผิดเพี้ยนไป โภกนี้ไม่มี ตรงเป้งๆ เลย ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้น นั้นละเขาเรียกว่าชวานผ่าซาก ธรรมะต้องตรงแนวไม่เอนไม่เอียง พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ ตั้งแต่เราเรียนหนังสือ บางทีถูกนิมนต์ไปเทศน์ในที่ต่างๆ ก็อยู่กับโลกจะไม่ถูกได้ยังงัเขาเทศน์ยังงัเราเทศน์อย่างนั้น พระท่านเทศน์ยังงัเราก็เทศน์อย่างนั้น เพราะอ่านไป

ตามตำราซึ่งไม่ใช่ของตัว ตำราท่านว่ายังงักอ่านไปตามนั้น เทศน์ไปตามนั้น เมื่อมีผู้ทัก
ทำไมจึงเทศน์อย่างนั้น ก็ตำราท่านว่าอย่างนั้น หาทางออกเลย นี่ความรู้ในตำรา

ความรู้ในหัวใจจริงๆ ไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ ที่นี้พลิกหมดที่เทศน์หลบนั้นหลบนี้
คือหลบกิเลสนั้นแหละ ไม่ไปแตะมัน หลบนั้นหลบนี้ จึงว่าเทศน์ไพเราะเพราะพริ้ง
เจริญพรๆ มันหลีกกิเลส ยอกิเลส เจริญพรๆ ที่นี้ธรรมะไม่ใช่อย่างนั้น เข้าไปนี้ขาด
สะบั้นๆ ไปเลย เวลาปฏิบัติมันมาเป็นให้อย่างนี้ซิ การเทศน์แต่ก่อนมาที่เคยเทศน์ตาม
ตำรับตำราแต่ก่อน พลิกไปโดยหลักธรรมชาตินะ มันเป็นขึ้นมาทางนี้ยังงัก รุ้งงักมัน
แน่ๆๆ แล้วเวลาเทศน์จะสอนหลีกๆ เลี่ยงๆ ไม่ได้ ต้องตรงไปตรงมา นี่ละเขาเรียกว่า
ชวานผ่าซาก เป็นอย่างนั้นละ ท่านทั้งหลายให้ฟังเอา

คำเทศน์เหล่านี้เรามีมาตั้งแต่ปริยัติ ก็มีมาแบบนั้น ภาคปฏิบัติมีมาแบบนี้ ยิ่ง
จวนจะตายเท่าไรยังมีแบบนี้หนักเข้าๆ เราสงสารโลกนี่นะ แหมไม่ลืมหุ้มนตาเลย คือ
กิเลสมันละเอียดมาก มองไม่เห็นมองไม่เห็น ใครจะมองมันพอจะทันหรือไม่ทัน มองไม่
เห็น ใครจะไปมองมันพอที่จะเห็นหรือไม่เห็น มันไม่มองเข้าใจไหม เอาลงจุดนั้นเลย
มันลากไปไหนก็ไปๆ โลกถึงได้ร้อน ทุกวันนี้โลกร้อนมาก ร้อนจริงๆ เพราะอำนาจของ
กิเลส ไม่มีใครเห็นว่ากิเลสนี้เป็นภัย เพราะฉะนั้นกิเลสจึงได้แผดงฤทธิ์ออกเต็มเม็ดเต็ม
หน่วยของมัน ธรรมแทบไม่มีๆ

อย่างมาพูดเดี๋ยวนี้มีไหมทั่วประเทศ ก็จะมีแต่หลวงตาบัวละมัง พูดว้อๆ อยู่
ใครมาพูดอย่างนี้ ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน ก็แบบเดียวกันไป แต่เหมือนก็จริง
สิ่งที่เหมือน สิ่งไม่เหมือนไม่เหมือน นั้น เอาสิ่งที่มันจริงมันจังออกมา สิ่งนี้ละไม่เหมือน
โธ่ กิเลสนี้แหลมคมมากจนพระพุทธรูปเจ้าทรงท้อพระทัย ยอมเลยทันทีเราตัวเท่าหนูนี้
ท่านจะสอนโลก ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธรูปเจ้ามาเต็มภูมิๆ ครั้นเวลาตรัสรู้เต็มภูมิแล้ว
มาดูสัตว์ สัตว์เต็มภูมิของสัตว์ ธรรมเต็มภูมิของธรรม ดูกันไม่ได้ ทรงท้อพระทัย นั้นละ
ท่านก็ยั้งฝืนเอา มีเขาโคเพียงสองเขาสามเขาก็เอามัน ท่านก็เลยลากเอาเขาโคสองเขา
สามเขานั้นละไป นอกนั้นก็ปล่อย เป็นพวกชนโค พิจารณาซิ

อดไม่ได้นะ จวนจะตายเท่าไรยังอดไม่ได้ เพราะเห็นอยู่ตลอดเวลา ธรรมกับ
กิเลสคุ้นกันได้เมื่อไร ไม่มีคุ้นธรรมกับกิเลส เห็นเป็นภัยทันทีๆ เลย ขึ้นชื่อว่ากิเลสแล้ว
เป็นภัยตลอดๆ โลกกิเลสด้วยกันเห็นเป็นคุณด้วยกันไปหมด ดีไม่ดีเห็นว่าธรรมเป็นภัย
นั้นละที่นี้จม มีแต่จะจมทำเดียว ขอให้พี่น้องทั้งหลายพินิจพิจารณานะเข้าวัดเข้าวา เข้า
ไม่เข้าก็ตามวัดอยู่ที่หัวใจ ให้อุหัวใจเจ้าของมันคิดดีคิดชั่วประการใด นั้นละสร้างตัวเอง
และเหยียบย่ำทำลายตัวเองอยู่ที่หัวใจ ถ้าคิดไม่ดีทำไม่ดีก็ทำลายตัวเอง คิดดีทำดีเป็น
การส่งเสริมตัวเอง อยู่ที่หัวใจเรา ขอให้ทุกคนพินิจพิจารณา

พระเราก็เห็นใจ มาเรื่อยสำหรับวัดป่าบ้านตาด ไหลเข้ามาๆ ไม่ชนะที่จะรับเอาไว้ จำเป็นก็ต้องได้ระบายออกไปเพราะมากต่อมาก มาแล้วให้ตั้งอกตั้งใจ การสอนเน้นหนักแล้วไม่ผิดพลาดด้วย นี่คือสอนเรื่องภาวณา การภาวณาใครจับสติให้ดี สติเป็นพื้นฐาน ผู้นี้จะอย่างน้อยตั้งตัวได้ พออยู่พอกินพอเป็นพอไป มากกว่านั้นพ้น พ้นไปเลย เรื่องสติสำคัญมาก จากสติก็เป็นมหาสติ จากปัญญาเป็นมหาปัญญา มีความพากเพียรหนุนไปเรื่อย ๆ

พระไม่อดพระไม่ทนใครจะทน พระพุทธเจ้าเป็นตัวอย่างของโลก ความอดความทนความเฉลียวฉลาด ความฝึกหัดมานล่ำบากล่ำบน สลบถึงสามหน นี่ละตัวอย่างของโลก พระพุทธเจ้าท่านเป็นตัวอย่างของโลก เราย่อมมาเพียงสักเอาเผากิน กินแล้วนอน ก่อนแล้วนิน ใช้ไม่ได้นะ อายอยู่เชื่อ ๆ ซ่า ๆ อันเป็นนิสัยของกิเลสกล่อมหัวใจสัตว์โลกไม่ให้ลึ้มลึ้มตาได้เลย ถ้าสติจับแล้วจะรู้ตัว ผิดถูกชั่วดีจะรู้ทันที ถ้าสติจับสติอยู่กับตัว ถ้าสติไม่มีไม่เป็นท่าเป็นทางอะไร

การภาวณาใครจับเอาสติเป็นพื้นฐานดีเท่าไร คนนี้ชี้นิ้วได้เลยว่าตั้งตัวได้ไม่สงสัย กิเลสจะเกิดไม่ได้ สติมีสืบเนื่องไปเท่าไรกิเลสจะเกิดไม่ได้ตลอดไป มันจะเกิดทางสังขาร...กิเลส มันคิดมันปรุง ความอยากคิดอยากปรุงอยากรู้อยากเห็นไม่มีอะไรเกิน ตัณหาความหิวความโหย อยากดูอยากรู้อยากเห็น อยากทุกอย่างคือเรื่องตัณหาๆ มันออก สังขารเป็นเครื่องใช้ของกิเลสตัณหา แล้วเอาธรรมสดีธรรม หรืออย่างน้อยเอาคำบริกรรมกับสติปิดช่องไม่ให้มันออก วันนั้นปิดทั้งวันกิเลสออกไม่ได้ทั้งวัน ถ้าเผลอเมื่อไรกิเลสออก ออกแล้วไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมาเผาเรา ท่านทั้งหลายฟังให้ดี

การเทศน์เหล่านี้ผมไม่ได้เทศน์ลุ่มลุ่มห้านะ พัดกันมาแล้ว เห็นผลมาเรียบร้อยแล้วโดยไม่สงสัยจึงสอนท่านทั้งหลาย ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ อย่างมาหละๆ แหละๆ ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสนาหละหละ ผู้มานับถือปฏิบัติศาสนากลายเป็นข้าศึกต่อศาสนาไป พวกเราหรือยังเราเป็นข้าศึกศาสนา ท่านสอนอย่างนี้มันทำอย่างนั้น นั่นท่านสอนอย่างนั้นมันทำอย่างนี้ ไม่ได้ทำตามคำสอนพระพุทธเจ้า ผลก็มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายนั้นแหละ พากันจดกันจำให้ดี

ศาสนาพระพุทธเจ้านี้พูดเปิดหัวอก เลิศเลอสุดยอดแล้ว หนึ่งไม่มีสอง พุทธศาสนาเป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารคู่บ้านคู่มือง มีแถมมีแนวมาเป็นลำดับ ตั้งแต่พระพุทธเจ้าเริ่มต้นมาทุกพระองค์ ท่านมีแถมมีแนวมาด้วยความถูกต้องดีงาม เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นธรรมสอนโลกได้เป็นอย่างดี ต่อจากนี้ก็จะมีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ อีก ท่านเล็งญาณตลอดทั่วถึงกันหมด นี่ละท่านผู้สิ้นกิเลส ท่านผู้เป็นจอมปราชญ์ท่านเล็งดูหมด เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาที่แม่นยำ เป็นศาสนาที่รับรองกันทั่ว

โลกธาตุ ไม่มีผิดมีเพี้ยนเลย นอกจากนั้นเราไม่พูดถึง ขอให้จับอันนี้ให้ตึกแล้วกัน ขอให้เอาให้ตีตามคำสอนของพระพุทธเจ้าจะไม่ผิดพลาด อยู่เย็นเป็นสุขเรื่อย ๆ มา

อ้าว ทุกข์ก็ทุกข์ เราเกิดมาเราไม่ได้ชนเอาทรัพย์สิ้นเงินทอง กองสมบัติ เศรษฐี กุฎุมพี ตำแหน่งหน้าที่เป็นบ้าอะไรเหล่านั้นมาเกิดด้วยหอรกนะ มาจากท้องแม่มีแต่ตัว ล่อนจ้อน ๆ เท่านั้น แล้วจึงมาเห็นทีหลังก็ตื่นทีหลังเป็นบ้าทีหลัง อย่างนั้นนะ ถ้าไม่มี ธรรมเป็นบ้ากันทั้งนั้นแหละ เงินทองกองเท่าภูเขา ก็เอาตัวไม่รอด จมได้ ๆ ถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมมีมากเท่าไรทำประโยชน์ได้มาก ๆ ต่างกันอย่างนั้นนะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละว่าจะไม่เทศน์ มองไปมันสงสารจะทำไม

ในครั้งพุทธกาลมีในตำราชัดเจน พระท่านกำลังครองผ้า ท่านพักอยู่ในป่า ท่านจะไปบิณฑบาต เพราะท่านดูหัวใจท่านอยู่ตลอด นั้นละนักภาวณา ครองผ้าจะไป บิณฑบาตจิตมันแยบออกไป เอ วันนี้อาจะเอาอาหารประณีตบรรจงอะไรใส่บาตรให้ เราน้ำ เท่านั้นละ โห เจ้าของยังไม่ไปมันไปหากินก่อนแล้ว ท่านเปลื้องผ้าทันทีไม่ไป บิณฑบาต ดัดสันดานมัน เปลื้องผ้า เลยไม่บิณฑบาต วันหลังจ้อกัน เอา มันจะเอาให้ ตายก็ตาย ถ้ามันจะเป็นอย่างนี้อยู่จะเอาให้ตายเลยไม่ให้มันกิน นั้นเห็นไหมละ ทีนี้วัน หลังมันก็หอบบะชี จึงพาไปหากิน นี่ละตำรา ดัดกิเลสมันเก่งขนาดนั้นนะ ความอยาก หิวโหยอาหารธรรมดาก็มี ความอยากกิเลสแทรกเข้าไปกับความหิวโหยก็มี เข้าใจไหม

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๔ พ.ค.เมื่อวานนี้ ทองคำที่หลอมแล้ว ๒๓๗ กิโล ครึ่ง เท่ากับ ๑๙ แท่ง ๆ หนึ่งน้ำหนัก ๑๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ยังไม่หลอม ๓๐ กิโล ๕๕ บาท ๓๓ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมได้ ๒๖๘ กิโล ๒๒ บาท ๔๔ สตางค์

เออ ท่านบุญมี นาคุณเรา เมื่อวานนี้ห่มอวียะตามาเล่าถวาย มาขอคำปรึกษาเรา ว่าท่านบุญมีเป็นโรคอะไรหลายประเภท เขาประชุมแล้วห่มอทางศิริราชเขาพร้อมแล้วที่ จะรับปฏิบัติ เมื่อได้ส่งท่านบุญมีเข้าไป นี่พอเข้าไปแล้วโรคมันสลับซับซ้อนได้ตรงนี้เสีย ตรงนั้นได้ตรงนั้นเสียตรงนี้ มันมีเช่นผ่าตัดตรงนี้ได้อันนี้เสียตรงนั้น แล้วก็ทำอย่างนั้น อีก มันมีหลายอย่าง แล้วได้ตรงนั้นเสียตรงนี้ สุดท้ายรวมยอดแล้วว่าเสีย ไม่ดีขึ้นเลย จากการปฏิบัติหรือผ่าตัดท่านบุญมีในคราวนี้

เราก็เลยสรุปให้เลยในการรวบรวมเหตุผลของโรคชนิดต่างๆ ที่ห่มเอาให้ฟัง เมื่อวาน ก็บอกว่า เอาละไม่ต้องเอาไป ให้อยู่อย่างนี้ละ มันจะไม่เดือดร้อนคนข้างหลัง ท่านไปของท่านก็เป็นสุขของท่าน สุขภาพเมื่อมันเป็นทุกขภาพแล้วก็ให้ไป จะให้คน เดือดร้อนภายหลัง ไปทำตามห่มเพื่อว่าท่านไม่เป็นแล้วตายเสีย ทีนี้เราจะโจมตีละ

โถมตีทุกแบบเลย แต่เราไม่พูดอะไรมาก พูดแต่ว่าเราพิจารณาเรียบร้อยแล้วไม่มีทางดีขึ้นจากการผ่าตัดทุกแบบสำหรับท่านบุญมี ปล่อยตามสภาพของท่านอย่างนั้น สำหรับคนแก่เป็นอยู่อย่างนี้ทั่วโลกดินแดนมาหลายกัปหลายกัลป์ ไม่จำเป็นจะต้องไปทำอะไรให้พิสดารมากละ นี่มันไม่พิสดารแล้วนี่ ร่างกายชีวิตจิตใจกับโรคมันพันเข้ามาจะพังอยู่แล้วนี่ ให้พิสดารไปไหน ไม่ต้องไป เราบอกแล้วเมื่อวาน หมอเขาก็ปฏิบัติตาม ไม่ให้ไปให้ดูไว้

เราพูดตรงไปตรงมาแบบธรรม จะกระทบกระเทือนใครหรือไม่กระทบกระเทือนแล้วแต่ผู้จะพิจารณาเอา เมื่อมอเข้าไปทางหมอ หมอต้องใช้วิชาหมอเต็มกำลังความสามารถที่จะปฏิบัติต่อคนไข้ให้ดีที่สุด นี่เรื่องของหมอ เขาจะทำอะไรเขาต้องทำ ต้องปล่อยหมดเป็นช่วงทั้งท่อนเลย ที่นี้ธรรมเป็นยังไง นั้นตรงนั้นตรงเสีย เราอยู่ลำพังเรานี้ฟิตทางด้านธรรมะเข้า เอ้า ยาก็รักษาตามกำลังของมัน ทางด้านธรรมะภายในใจนี้ฟิตให้แน่นหนามั่นคงแน่นปึ๋ง ไปก็ตัดผิงเลย นี่ละธรรม ธรรมโอสธ ส่วนยาทั้งหลายที่เป็นโอสธ จำเพาะส่วนร่างกายล้วน ๆ ส่วนธรรมโอสธนี้มีทั้งส่วนร่างกายทั้งจิตใจเป็นสำคัญ ตกลงไม่ให้ท่านไปละท่านบุญมี บ้านนาคุณ ไม่ให้ไป

บรรดาพระกรรมฐานเราถ้าหากว่ามาปรึกษาหารือเราก่อน เราจะให้คำปรึกษาทันที แต่สุมสี่สุมห้าไปแล้วให้เราตามไปเยี่ยมเราไม่ออกไป จะว่าอะไร เราไม่ออกไป เพราะกรรมฐานเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ธรรมเป็นหนึ่งในหัวใจ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงปลีกย่อย เจ็บไข้ได้ป่วยแบบไหน ๆ เป็นเพียงปลีกย่อยไม่ใช่เรื่องใหญ่ยิ่งกว่าธรรมภายในใจ เราถืออันนี้เป็นสำคัญ แล้วเป็นที่แน่ใจด้วย ไม่เอนไม่เอียง ถือธรรมเป็นหลักใจ อย่างที่ควรผ่านได้ก็ผ่าน ดังที่เคยพูดให้ฟังแล้ว เอาเราออกเป็นตัวประกันเลย เรา มันจะไปไม่รู้ก็ครั้ง นี่ละธรรมโอสธแก่กันได้อย่างนี้ เมื่อไม่สุควิสัยแล้วมันผ่านได้นะ เห็นประจักษ์ทีเดียว

อย่างที่ว่าไปอยู่กะโหมโพนทองเขาตายวันละ ๓-๘ ราย เราจนออกจากป่าช้าไม่ได้ กุสลาให้เขาทั้งวัน แถวนั้นก็ไม่ค่อยมีพระ เราเลยจะตาย ไปหาภวานาอยู่ตีนภูตินเขา เขาก็ไปตามเอามากุสลา พอเที่ยงมาเอาไปแล้วจนค้ำ กุสลา ธมฺมา แล้วพอเสร็จเอ้า เอามาอีกแล้ว ๆ คือโรคอันนี้มันเป็นกับเราถึงรู้ได้ชัด มันเป็นอย่างรวดเร็ว เป็นลมพิษอะไรไม่รู้นะ พอเป็นนี่ที่แรกมันยิบเย็บ ๆ เพราะเรานั่งอยู่ป่าช้ากุสลาให้เขา เขาตายด้วยโรคอันนี้ละ สองวันตายสามวันตาย เป็นแต่ละรายส่วนมากอยู่สองวันตายหรือสามวัน นอกจากนั้นก็ผ่านได้

เรานั่งภวานา เรานั่งกุสลาให้เขานั่น แล้วมีลักษณะยิบเย็บ ๆ ภายในนะ ตั้งแต่มันเริ่มกระเพื่อมออกมาเราก็จับได้ทันที เพราะจิตมันไม่ได้ผลอ ชั้นนั้นเวลานั้นอยู่ใน

ความไม่เปลอ หมุนเป็นธรรมจักรมันจะเอาอะไรมาเปลอ มันแย็บออกมันรู้ทันทีเลย พอมันแย็บขึ้นนั้นไม่นานนะมันรวดเร็วมาก เพราะฉะนั้นคนถึงสองวันตายซิ ขึ้นไม่นาน ยิบแย็บๆ เหมือนที่แรกเป็นเส้นเป็นหนามแทง ยิบแย็บๆ ตอนนั้นเลยกลายเป็นหอก เป็นหลาวนะ หายใจแรงไม่ได้สลบไปเลย ถ้าเราจามนี้สลบไปเลย อ้อ ชัดเจนแล้วที่นี้ โรคอันนี้เองที่เขาชนกันมาเผาอยู่นี่นะ โรคที่กำลังเกิดกับเราเวลานี้ เราจึงรีบบอกญาติ โยมเขา บอกตามเหตุผลเลย เขาก็เห็นใจนะ เออ นี่อาตมามากุสลาให้คนตายนี่อาตมาผู้ กุสลามันจะตายแล้วนะ โรคอันนี้เริ่มเกิดขึ้นแล้วกับอาตมาเวลานั่งอยู่นี่นะ เวลานี้กำลัง เสียดแทงเข้าๆ อาตมาจะลาไปละ ก็บอกอย่างนั้นละเรา ถ้าไม่ไปก็จะตายอยู่ด้วยกันนี้ ละบอกตรงๆ เลย เขาก็ปล่อยทันทีเลย นิมนต์ท่านไปเดี๋ยวนี้ โห ไม่ได้ๆ เขาว่า ก็เขา เห็นภัยมาแล้วนี่

นั่นละพอเราไปถึงที่พักเขาก็รุมกันยกขวานไปเลยเชียว จะไปดูแลเราอะไรเรา ทั้งหยูกทั้งยาอะไรไป ไล่หนีหมดเลยไม่ให้มีใครอยู่นั้น ที่นี้จะขึ้นเวที นั้นเห็นใหม่ละ มัน ชัดกับเจ้าของจะสงสัยไปไหน แล้วได้ทราบชัดว่านี่ละธรรมโอสถ แก้กั้นปัจจุบันชาติ สะบั้นในเที่ยงคืนวันนั้นหมดไม่มีเหลือเลย ที่มันขึ้นเป็นหอกเป็นหลาว มันจะเอาให้ตาย เร็วๆ จึงได้พูดถึงว่าเราก็ไม่เคยกลัวตาย แต่เป็นโรคคราวนั้นเป็นห่วงเป็นใยไม่อยาก ตาย ห่วงใยไม่อยากตายคือกุมิธรรม ฟังให้ชัดนะพี่น้องทั้งหลาย กุมิธรรมนี้ยังไม่ถึง ที่สุดที่เราต้องการ ถ้าตายเวลานี้จะต้องค้างตรงนั้นๆ รู้หมดแล้ว

รู้แล้วถ้าตายเวลานี้ ค้างที่ไหนวันหนึ่งคืนหนึ่งไม่อยากค้าง ถ้าบริสุทธิ์ถึงนิพพาน ปัจจุบันนี้แล้วเอาไปเมื่อไรไปเลยเราไม่ห่วงใยสังขาร ห่วงใยแต่มรรคผล ซึ่งเวลานี้กำลัง เต็มที่แต่ยังไม่สมบูรณ์เราก็บอก เราจึงไม่อยากตาย จิตใจมันทำให้วอกวุ่นนะ เป็นห่วง ความตายเกี่ยวกับเรื่องมรรคผลที่ยังไม่ถึงที่สุด พูดให้มันชัดๆ ตายแล้วก็สุทธาวาสห้า ชั้นไม่ต้องบอก มันรู้ของมันแล้วสุทธาวาสห้าชั้น มันจะไปชั้นใดก็ตามไม่อยากอยู่เพราะ ไม่ใช่ นิพพาน

วอกวุ่นไปมา เต็มธรรมท่านกระตุกขึ้นอย่างแรงเลยนะ โห นี่ละธรรมกระตุก ธรรมเตือนภายในใจ ก็เรื่องทุกขเวทนาทั้งหลาย โรคภัยไข้เจ็บที่เป็นอยู่เวลานี้ ท่านเคย ผ่านเวทียามาแล้วมากมายกายกอง ท่านมาพะวักพะวงอะไรกับเรื่องความตาย ความตายก็เป็นอริยสังข์ พิจารณาลงไปซิอะไรตายไม่ตาย นั้นเห็นใหม่ธรรมกระตุกขึ้นมา ท่านไปยุ่ง อะไรกับความเป็ความตาย ว่าเท่านั้น ทางนี้จิตมันก็กลับปั๊บเลยทันที ที่นี้ความตายไม่ ตายไม่สนใจ เอา พิจารณาทุกขเวทนา ฟาดกับทุกขเวทนา แยกแยะทุกอย่างไล่เป็ยกัน ในนั้น

ชัตกันตั้งแต่หัวค่ำ ๖ ทุ่มเอาลงกันได้เลย โรคที่เป็นอย่างรุนแรงถูกกรรมโอสถ พาดกระจายแตกไปหมดเลย จนว่างไปหมด มีหน้าซ้ำจิตใจมันก็ว่างอยู่แล้วมันยิ่ง กระจายความว่างออกไปอีก ออกอุทานขึ้นมา เอาละที่นี่ไม่ตาย นั่นเห็นไหมละ ไม่ตาย ละที่นี่ กำหนดดูที่ไหนหมดไม่มีอะไรเหลือ กรรมโอสถดีเหลือไปหมดเลย ๖ ทุ่ม เรียกว่าหมด เหตุอันใหญ่หลวงหมดโดยสิ้นเชิง นี่ละกรรมโอสถแก้เป็นอย่างนั้น ไม่ตาย เป็นอย่างชัดเจน โห เพราะฉะนั้นคนถึงตาย สามวันตายมีน้อยสองวันตายมีมาก มันก็ จริงที่มันเป็นขึ้นในเรา ขณะเดียวเท่านั้นมันขึ้นอย่างรวดเร็วเลย เราก็รีบกลับ ไปถึงนั้นก็ ญาติโยมหลังไหลมา เราไล่หนีหมด เราคนเดียวพัดกันเลย ก็จำขึ้นมาภายในจิตใจอีก โรคทางนี้หายเงียบไปเลย นี่ละกรรมโอสถ

เป็นตัวของตัวเอง อะไรอะอะจามพิกวังหาหมอๆ ใช้ไม่ได้ ไม่หวังพึ่งตัวเอง ไม่ เป็นตัวของตัว นี่เป็น ได้พูดให้ฟังชัดเจน ชัตกันนี้โรคกระจายไปในคืนวันนั้นหายเลย นี่ พูดให้ฟัง นี่ละบนเวทีของจิตตภาวนามันกว้างขวางลึกซึ้งมากนะ เกินกว่าที่จะนำมาพูด อย่างนี้ ที่พูดกันหลักวิชาหมอนั้นหมอนี้หายาบๆ นะ ภายในเรื่องกรรมโอสถนี้ละเอียด มาก ละเอียดเกินกว่าหมอที่จะตามทันนะ อันนั้นละเอามาใช้ มันก็ทันกันๆ

นี่ท่านบุญมีท่านคงไม่ไปละ เพราะเราส่งไปแล้วว่าไม่ต้องไป โรคเหล่านี้มันมีได้ มีเสียเต็มตัว เดี่ยวจะเดือดร้อนภายหลังอีก พวกคนข้างหลังที่ยังมีชีวิตเดือดร้อนจะ โจมตีกัน เพราะคนนั้นเพราะคนนี้อาไปทำอย่างนั้นเอาไปทำอย่างนี้ ระงับให้หมด ให้ ท่านพิจารณาคนเดียวท่านบอก เรื่องธรรมอยู่กับหัวใจทุกคนก็บอกกัน ท่านคงไม่ไปละ ไปหาอะไร พูดอย่างง่าย ๆ ที่เทศน์อยู่นี้สะทกสะท้านเมื่อไร ถึงกาลเวลาแล้วหรือจะตาย แล้วหรือ เข้ามั้ไม่มั้ไหนปีบทันที ควรจะเข้าที่ไหนเข้าทันที ใส่ปั้งติดผิงเลย นี่ละกรรม โอสถแก้กันอย่างนี้ แก้ไม่ได้ทิ้งเลยไปเลย ก็มีเท่านั้นเอง

เรื่องธรรมเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร สุกกตุวา พุทธรตน์ ธมฺมรตน์ สงฺขรตน์ โอสถ อุตฺตมํ วรํ นั้น แก่กันเห็นประจักษ์อยู่กันนั้น แก่ทั้งโรคกิเลสด้วย โรคส่วนร่างกาย ด้วย แก้ได้สองอย่าง จึงพูด ไม่เช่นนั้นจะมาเทศน์สอนพี่น้องทั้งกระจายทั่วประเทศไทย ดีไม่ดีทั่วโลกได้หรือ มันกังวลอยู่ในหัวใจนี้ ไม่ใช่ธรรมดา มันไม่เคยสนใจจะไปเอา ใครมาเป็นสักขีพยาน พอตัวอยู่กับนี้หมด ออกเลย ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ความจริง เต็มส่วนออกเลยๆ เป็นอย่างนั้นละ ถ้าองค์ไหนที่มาปรึกษาหารือกับเราแล้วสมควร อนุญาตเราก็ให้ไป ถ้าไม่สมควรก็ไม่อนุญาต เช่นอย่างท่านบุญมี ไม่ควรแหละ ไม่มี ผลดีอะไรเลย ให้เอาภายในเสียว่างั้นละสำหรับหมู่เพื่อน

สำหรับเจ้าของนี้ได้บอกชัดเจนไว้แล้ว บอกอย่างเด็ดขาด การที่จะเอาเราเข้าไปสู่โรงพยาบาลไหนๆ ก็ตาม ถ้าเราไม่ลั่นคำให้ไปอย่าเอาไปเด็ดขาดนะ เพราะเราพอ

ตัวของเราแล้วเราพูดจริงๆ เลย เราพอตัวของเราแล้ว อันไหนที่ควรแก่โรงพยาบาลก็รู้ ไม่ควรเราก็รู้ รู้อยู่ในนั้นแล้ว อย่างที่ท่านอาจารย์คำดี ที่โรงพยาบาลหมอบัณฑิต คลองตันนะ กรุงเทพฯ ตอนนั้นเราไปกรุงเทพฯ พอดีเขาเอาท่านไป ท่านป่วยหนักเขาเอาไปคองลากไปเลยละทำ ไม่ปรึกษาหารืออะไรกับท่านละ ถ้าปรึกษาท่านจะไม่ไป เอาท่านไป ได้สองสามวันหรือไง เราทราบเราก็ไปเยี่ยม พอดีเกิดเหตุในเวลาเราไป เหมาะจะเจอกันเหลือเกิน

เขากำลังฉีดยาท่าน พอฉีดยาธาตุชั้นของท่านดีดั้นซิ ใจของท่านจะเป็นอะไร ธาตุชั้นของท่านดีดีให้เห็นประจักษ์ พอเขาฉีดยาเสร็จแล้ว ท่านสีทนกำลังอยู่ที่นั่น เรียกท่านสีทนมานั่ง เอาท่านมาทำไมไล่กันเลย ให้เอากลับโดยด่วน ท่านไม่ใช่เป็นคนประเภทนั้นนะ ประเภทที่จะมาตายเกลื่อนตายกล่นติดดินอยู่โรงพยาบาลอย่างนี้นะ ให้เอากลับโดยด่วน เราบอกอย่างขาดตัวเลย ทางนั้นก็รีบเอากลับ มาท่านก็ไปสบายท่านเลย นั่น ท่านไม่มีอะไรแล้วภายในจิตใจ เป็นแต่เพียงว่าธาตุชั้นนี้เสียยากกันไปได้แค่นั้นก็เสียยาก เมื่อไม่ได้ก็ทิ้งไปเลยเท่านั้นเอง จะไปให้ทรมาณอะไร เช่นอย่างสายระโยงระยางสามปีสี่ปีใส่ทรมาณ ผู้จะตายทรมาณอยู่ตลอด แล้วพวกนั้นก็ไม่มีใครให้ไปๆ แต่ผู้ได้รับความทุกข์ความทรมาณจากชั้นที่เป็นมหากัณฑ์เวลานั้นไม่สนใจกันเลย นี่ละเราถึงเอาเลยจ้ะเข้าเลย

อย่างอาจารย์ชา เมืองอุบลเหมือนกัน นั้นเรานะให้ถอดสาย ไม่ได้บอกว่าให้ถอดสายตรงๆ เหตุผลบังคับอยู่ในนั้น ธาตุชั้นของท่านท่านใช้เป็นคุณเป็นประโยชน์มาเป็นเวลานาน เวลานี้ธาตุชั้นนี้ก็กลายเป็นมหากัณฑ์ต่อท่านแล้ว ท่านไม่ควรที่จะเอาไว้คือมีแต่เป็นภัยตลอดไม่มีคุณแม้ชนิดหนึ่งเลยในธาตุชั้นของท่าน แล้วจะเอาท่านมาทรมาณไว้ทำไม สายระโยงระยางวุ่นไปหมด ท่านทรมาณในธาตุชั้นของท่านดีมีที่ แต่ลูกศิษย์ลูกหามีแต่ว่าไม่อยากให้ท่านตายๆ เพียงเท่านั้นเกิดประโยชน์อะไร ผู้ทรมาณคือท่านองค์เดียวในธาตุชั้นของท่าน

ใส่กันอย่างหนักๆ เลย เขาก็อัดเทปเอาไว้ วัดหนองป่าพงไปหาเราที่สวนแสงธรรม เราก็ใส่เปรี้ยงเลย พอไปเล่าอาการให้ฟัง พอกลับมาเขาก็เอาเทปของเรานี้ไปเปิดให้ชาวอุบลฟังทั้งเมืองเลย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มาอ่านให้ประชาชนทั้งหลายฟังเข้า ฟังนะคราวนี้พากันตัดสินใจเอาตัด เทปนี้เป็นเทปอาจารย์มหาบัวที่เทศน์ที่วัดสวนแสงธรรม ท่านพูดวันนี้เอาฟัง ฟังแล้วใครจะว่าไงพิจารณากันนะ เขาก็เปิดเทปให้ฟัง พอฟังจบลงแล้ว เป็นยังไงที่นี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดถาม ใครเห็นว้ายังไง

คือของเรานั้นบอกว่าให้ปิดออกหมดโดยสิ้นเชิง ปล่อยให้ท่านไปของท่าน อย่าให้ท่านมาทรมาณต่อลูกศิษย์ลูกหาที่เป็นเหมือนเทวทัต ท่านจะตายท่านทรมาณไม่ดู

ความทรمانท่าน มีแต่อยากดูให้ท่านมีชีวิตอยู่ยืนนาน ชีวิตอะไรชีวิตไฟเผาคน พออ่านจบลงแล้วท่านผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศสั้นเลย เอ้า ใครจะค้านธรรมชาติอาจารย์มหาบัวให้ค้านขึ้นมา ถ้าใครไม่ค้านก็จะเป็นไปตามท่านนี่ละบอกงั้น เป็นไปตามท่านว่านี่ ไม่มีใครค้านแม้แต่คนเดียว เจียบเลย เออ เป็นอันว่าทำตามท่านนะ พอปลดอันนั้นท่านก็ฝังไปเลย นั่นเห็นไหมล่ะ ความทรمانนั้นหมดโดยสิ้นเชิง ก็เป็นอย่างนั้นแหละ ภายในใครจะรู้ได้ยังไง

โลกมันดูผิว ๆ เนิ่น ๆ ไม่มีเหตุมีผลอะไร เช่นไม่อยากให้ท่านตาย ๆ ก่อนตายท่านทรمانตลอดเวลา นี่ ไม่อยากให้ท่านทรمانอย่างนี้มีไหม หัวคิดใดมีบ้างไหม นั่นเรามีตรงนั้นเลย มาเป็นมหาภัยทั้งหมดแล้วร่างกายนี้ ไม่มีคุณแก่นิดหนึ่ง แล้วยังจะเอาเผาท่านให้ทรمانอยู่หรือ ว่าอย่างนั้นละ เลยเอาออก ท่านก็ไปเลย สำหรับทางนี้ไม่มีครูบาอาจารย์ไม่มี ตั้งแต่หลวงปู่ขาวท่านกำลังเพียบอยู่ที่วัดถ้ำกลองเพล เขาเอาอะไรไปจ้อ เหมือนออกซิเจนหรืออะไรช่วยท่านให้หายใจ ไปถูกมือท่าน ท่านปิดออกทันทีเลย เอ้อ อย่างนี้ซิ นั่น เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz